

124
танц на любимата си, като кимаше одобрително, със широка, благо-
волителна усмивка, разляна по цялото му подпухнало лице.

Бланш мина край него, докосна с галеца ръка челото му, отмина
като светъл вятър, оставил след себе си гореща, благовонна диря.
Пламъчетата на бранзовите лампи, пълни с баговонни масла, трепка-
ха от залюляния въздух.

Императорът хвърли купата на земята, стана прав, залитащ, с
неуверени стъпки, почна да бие с длани в ритъма на танца. Косите
му паднаха разчорлени и влажни връз побледнялото чело, полузакриха
мътните ~~нещо~~ му очи. Бароните дигнаха глава, изтръгвайки се от
тежката пиянска дрямка, която ги бе унесла, наляха си ново вино,
запахна с дрезгави, проточени гласове. Някой извика угодливо:

— Слава и чест на императрица Бланш!

Доволен смях се изтръгна от пурпурните истни на хубавицата. Тя
разтърси черните си къдри, с огнени отблясъци, белите ѝ зъби се
разкриха в алчен блясък.

Неколцина извиха глави към предверието, послушаха се. Роберт
сви вежди:

— Какво има?

— Нищо.

Ала не. Все пак имаше нещо. Бланш спря танца си. Музиката млък-
на. Бързи стъпки прокъртяха по кубу^икулума. Втурна се пожълтял пак,
падна на колени.

— Вържени люди насилват портите на палата!

Лицето на Роберт стана като восък. Той изведиъж отрезня, озър-
на се изплашено. Бароните потърсиха оръжието си. Танцовачките из-
бягаха и се изпокриха с остри писъци.

Двама копиеносци се втурнаха след пажа.

— Бернар дьо Шап с людето си изби стражите и сега нахлува в тр-
клиниумите! Спасявайте се, монсенъор!